

Universitätsbibliothek Wuppertal

Theokritu eidyllia, tutești mikra poēmata hex-kai-triakonta

Theocritus

Francofurti, 1553

XXXVI: Ὁ ἀριστεύς

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-724)

Τὸν πρῶτον Δέφιλέοντα ξιταῖον ἐθήκαο
 Ἀνδρῶν τῶν ὑποδρωσίων δοκίμοις πύθειν·
 Φίλει δ' ὥσπερ ζώης εἴν' ὁμοιον ἔχεν αἰί.
 Αἰ βῶσε πῆσ', ἀγαθὸς μὲν ἀκούσται
 ἐξ ἄστων, ὃ δ' ἐπιέρος οὐ χελεπῶς ἔχει
 Ὅσ' ἀνδρῶν φέρμας θυμῷ δέως ὑποδάμναται,
 κῆμ' ἐμαλθακὸν ἔζεπὸνά σε σι δ' ἔει.
 Ἀλλὰ πείθει ἀπαλῶ σόματός σε πειέρχομαι.

coll. g. in de coningis.

Ο ΑΡΙΣΤΥΣ, ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΛΣ.

*Hyg. in
XXVII.
p. Hain.*

ΔΑΦΝΙΔΟΣ, ΚΑΙ ΚΟΡΗΣ.

ΤΑΝ ΠΙΝΟΤΑΝ ΕΛΕΝΑΝ ΠΑΙΕΙΣ ἤρπασε ἐκκόλθ' ἄλλοθ'.

Μᾶλλον ἔμ' ἢ δ' Ελένα εἴν' ἐκκόλθ' ἔστι φιλεῖσθε
 Μὴ καυχῶ εἴπτεσκε, κενὸν εἴφιλαμα λέγεις.
 Εἴη ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἀλέα στέφισ.
 Τὸ σόμα μὲν πλύνω, κῆ ἀπ' ἡύω εἴφιλιμα.
 Πλύνεις χεῖλεα σῖο, δ' ἴδου πάλιν ὄφα φιλασθ.
 Καλὸν σοι σαμῶλας φιλέειν, οὐκ ἀζυγα κώραν.
 Μὴ καυχῶ, τάχε γὰρ σε πείρχει τῆ ὥσ' ὄναρ ἔει.
 Ἀσαφολίσι σαφίσι εἴσθ', καὶ ῥόδον ἄνον ὀλεῖται.
 Διῦρ' ὑπὸ τ' ἄσ' κοτίνου ἵνα σοι πινά μῦθον ἐνίτω.
 οὐκ ἐθέλω, κ' πρὶν με πῆσ' ἡπαφθῆν ἢ λεί μῦθω.

Κ.
Δ.
Κ.
Δ.
Κ.
Δ.
Κ.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

- Δ. Δεῦρ' ἄσπιδ' ἄσπελεας, ἵν' ἐμᾶς σόει γγος ἀκούσῃ.
 Κ. Τὴν σαυτ' φένα τέρπον, οἴζυον οὐδ' οὐ ἀρέσκῃ.
 Δ. Φεῦ Φεῦ, τᾶς παφίης χόλον ἄζοοι σὺ τέκωρα;
 Κ. Χαίρετ' ἀπαφία, μόνον ἵλαος ἀρτεμις εἶη.
 Δ. Μὴ λείπῃ, μὴ βιάσῃ κ' ἐς λίνον ἀκλιτὸν ἔλθῃ.
 Κ. Βαχάετ' ὡς ἐθέλῃσ', πάλιν ἀρτεμις ἄμμιν ἀρήξῃ.
 Μὴ πβάλῃσ' τὴν χεῖρα κ' εἰσέπῃ χεῖλος ἄμυξο.
 Δ. Οὐ φεύγῃς ἐν ἔρωτα, ἐν οὐ φύγῃ πρὸ θένος ἀχνη.
 Κ. Φεύγῃς γὰρ ἐν Πᾶνα, σὺ δ' ἐξυγὸν αἰὶν ἀείρεσ'.
 Δ. Δειμαίνω μὴ δ' ἡ σε κακωτέρω ἀνέει δῶσῃ.
 Κ. Πολλοὶ μὲ μνώοντ', νόον δ' ἐμὸν οὐ πρὸς ἔασθ'.
 Δ. Εἷς κού ἐγὼ πρᾶξω μνηστὴρ τὸς ἐνθάδ' ἱκόνα.
 Κ. Καὶ τί φίλος ῥέξαιμι, γάμοι παλαιοῦν ἀνίας.
 Δ. Οὐκ ὀδύνην οὐκ ἄλγος ἔχει γάμος ἀλλὰ χορεῖον.
 Κ. Ναί μ' ἀν' φασὶ γυναικας εἰς Ἰομέειν πρᾶκοίτας.
 Δ. Μᾶλλον αἰεὶ κρατέουσ', τίνα Ἰομέεισ' γυναικεις;
 Κ. Ωδύνην Ἰομέεω, χαλεπὴν βέλος εἰλειθῆος.
 Δ. Ἀλλὰ τέκ' ἐσσί λεια μοπος ὀκος ἀρτεμις ὄθιν.
 Κ. Ἀλλὰ τέκ' ἐν Ἰομέεω, μὴ σ' ἔχσῃ καλὸν ὀλέασθ'.
 Δ. Ἡνδ' ἐτέκ' ἐσφίλα τέκνα, νέον φάσθ' ὄφειαι υἱας.
 Κ. Καὶ τί μοι ἔλνον ἀγῆς γάμοις ἄξιον ἢν ἰδιανεύσοι;
 Δ. Πᾶσαν τὰν ἀπέλαυ, παλιντ' ἄλυσσα, κ' νομὸν ἐξείσο.
 Κ. Οἴμνε μὴ μετὰ λέκτρα λιπῶν ἀέκασαν ἀπέλθῃς.
 Δ. Οὐ μ' αὐθὴν ἐν Πᾶνα, κ' ἢν κ' ἐθέλῃσ' με δῶξαι.
 Κ. Τεύχεος μοι θαλάμοις, τεύχεος κ' ἰδῶμα, κ' αὐλάς;
Τεύχα

Τεύχεος μοι θαλάμοις
 Παλιντ' ἀπέλαυ
 αἰπιεὶο λικρ
 Οἴμνε σὸν λέγ
 αὐθὴν ἐγὼ λ
 ἐς θηπύον, ἀρ
 Οὐδ' ἄρα π
 Δείξῃς ἐμὸν ἰδ
 Δείξῃς ἰδῶμα
 αἰγὸν ἐμὸν ἐσ
 Τάμ' ἐκάλει
 Τί πέρας ἄσπ
 Μάλα τεκ' ἐν
 Ναρκῶται ἐν
 Ἐσφίλας φιλ
 ἐπέειπε ἰομέ
 ἀλλ' ἴδ' αὐτὸν
 φεῖ Φεῦ τὰ μ
 τὰ παρὰ τῶν
 μέμνε τὰ λα
 ἀλλήλους λα
 τὰμ πέχον τῶ
 ἀλλῶν ἀμπα
 ἐμῃσι πάντα
 κ' ἐπιταίνω

Τεύχω σοι θαλάμοις, τὰ δὲ πᾶσα καλὰ νομεύω. Δ.
 Παῖδι δ' ἐπραλέω τίνα μὲν τίνα μῦθον ἐνίφω; Κ.
 αἰνήσει σέο Λέκτρον, ἐπὶ ἡνέμον ὄνομα ἄκουσθ. Δ.
 Οὔνομα σὸν λέγει τῆνο ὄνομα πρῶτακι τέρπει. Κ.
 Δαίφνισ ἐγὼ λυκίσκας Δὲ πατὴρ μήτηρ ἤ Νομαίη Δ.
 Εξ ὄνηγενέων, ἀλλ' οὐ σέθεν εἰμι χερσίων.
 Οὐδ' ἄκρα πημέωσα, πατὴρ δ' ἐσοίβη Μενάλαος.
 Δείξον μοι ἔθεν ἄλσος, ὅπῃ σέθεν ἴσκαται αὐλισ, Κ.
 Δεῦρ' ἴδε πῶς ἀνδρῶσιν ἐμαῖρα θναὶ κυπᾶελοιοι, Δ.
 αἰχθὲ ἐμαὶ βόσκεσθε, τὰ βωκόλα ἔρπε νοήσω.
 Ταῦροι καλὰ νέμεσθε, ἴν' ἄλσα πρῶθενί δεῖξω.
 Τί ρέξεις ἄτυροίσι; τί δ' ἐνδοθεν ἄψαο μαζῶν; Κ.
 Μᾶλα πᾶ πρῶπσα τάδε χυοάοντα διαδέξω. Δ.
 Ναρκῶ ναὶ βὺν Πᾶνα πῆν πωλλιν ἔξελε χίτρα. Κ.
 Θάροφ κῶρα φίλα, τί μοι ἔξεμβθ; ὡς μάλα δειλά. Δ.
 Βάχης εἰς ἀμαρᾶν με ὄείματα καλὰ μαιίνεσ. Κ.
 Ἀλλ' ὑπ' σὺς πᾶεπλς ἀπαλὸν νᾶκος ἠνιδε βάχω. Δ.
 Φεῦ Φεῦ, ἢ τὰν μικρὰν ἀπέσιχς, ἐς τίδ' ἔλυσας. Κ.
 Τᾶ Παφία πρῶξισον ἐγὼ τόδε δῶρον ὀπάζω. Δ.
 Μίμνε τάλαυ, τάχε τίς ρι ἐπέρχη δῆχον ἀκούω. Κ.
 Ἀχίλωσ λαλέωϊ τὸν γάμον αἰκυπᾶελοιοι. Δ.
 Τῶμ πέχονον πῆσας ἐμὸν βάλισ, εἰμί δ' ἐγμνά. Κ.
 Ἀχλω ἀμπεχόνλω ἔλσῃς ρι μείζονα δῶσω. Δ.
 Φῆς μοι πᾶντα δῶμα, τὰχα δ' ὕσθρον οὐδ' ἄλα δῖος. Κ.
 Ἀἴδ' ἀντὰν δῶμαυ καὶ τὰν ψυχάν ἐπιβόλῃαν, Δ.

